

Libris

VICTOR EFTIMIU

Respect pentru oameni și cărți

Basme

REGIS

Cuprins

<i>Niculina-Făt-Frumos</i>	3
<i>Fluierul ciobănașului</i>	29
<i>Păunașul codrilor</i>	45
<i>Cei șapte voinici</i>	75
<i>Milutin și balaurul</i>	94
<i>Negomir</i>	103
<i>Una de-ale lui Păcală</i>	116
<i>Ionică Prostul</i>	122

Niculina-Făt-Frumos

Vestea lui Făt-Frumos se duse peste mări și țări. Ajunsesese așa că dacă un flăcău era chipeș, plăcut la-nfățișare, bun la inimă și viteaz, lumea îi spunea Făt-Frumos. S-a-ntâmplat odată că au botezat așa chiar pe o fată, Niculina. Și iată cum:

Trăia pe vremuri un crai puternic numit Burugan, care moștenise de la părinți o-mpărăție întinsă și stăpânea voievodatele mai mici din jurul hotarelor sale. Acestea îi trimiteau tot felul de plocoane.

Țările cu păduri întinse îi trimiteau lemn și scânduri. Din alte părți, dăruite cu belșug de vite, porneau cirezi întregi spre cetățile craiului. Alții îi dădeau piatră, alții sare. Acolo unde era vânat, vâtafi adunau piei de jder, de vidră, de sobol și de samur, încărcau care și le mânau tot într-acolo. Păsări mari, albastre și altele cu penele de argint, păuni și

Libris
căprioare porneau din altă parte, sporind bună-starea lui Burugan-Vodă. oameni și cărți

Printre îndatoririle pe cari voievozii le aveau față de Burugan era și aceea de a-i trimite pe moștenitorul tronului când împlinea optsprezece ani, ca să-i slujească la curte, împăratului îi plăcea să fie înconjurat numai de băieți de domn, care-i turnau vinul în pahar, îi cântau din chimvale, îl însoțeau la vânătoare, purtându-i arcul și tolba de săgeți. Care i se părea mai vrednic, îl făcea căpitan și-l păstra în oastea lui. Îl trimitea acasă pe flăcău numai când murea tătâne-său, de se urca el pe scaunul părinților.

Printre voievozii aceștia era și Boldur-Vodă, care îi trimitea douăzeci de mii de galbeni pe an, o sută de mii de oi și o sută de mii de orătănii felurite, ca să nu mai punem la socoteală alte daruri: lână, borangic, piei de șarpe, mărgele, chihlimbar, ulei de trandafir și alte scumpeturi ca să-și facă straie, conduri și podoabe cele douăsprezece fete ale mării sale.

Douăsprezece fete avea împăratul Burugan și un singur fecior, numit Măghiran, pe care-l iubea ca lumina ochilor. Voia să-l însoare cu odrasla unui alt mare domn, care nu avea alt copil și astfel, să-și îndoiască împărăția la moartea aceluși cuscru al său. Cele douăsprezece fete voia să le mărite cu feciorii de voievod, aflați în slujbă la curtea lui, și să-și facă din fiecare copilă, crăiasă și doamnă.

Dar socoteala de-acasă nu se potrivește cu cea din târg. Fetelor nu le ardea de măritiș. Cât ar fi fost de frumoși și de bogați cei ce veneau să le pețescă, ele întorceau capul, dădeau din umeri și încruntau sprâncenele, spunând nu și nu. Doar că nu-i alungau cu vătraiul. Pasămite, fetele erau Vrajite.

Libris.ro
respect pentru oamenii și carti

Feciorii de crai ce veneau să le pețescă piereau, unul după altul, cum le cereau de nevastă. Zadarnic îi așteptau părinții, că de întors flăcăii nu se mai întorceau la vatra lor. Umbla zvon că-i ucide Burugan-Împărat și această vorbă îl făcea urât în ochii mulțimilor din țara lui și din depărtări.

Dar nu știa nimeni adevărul. Iată-l:

Pe vremuri, împăratul acesta răpusese un zmeu care toina năvălea în țara lui și i-o pârjolea. Muma acelui zmeu își avea palaturile și moșiile pe celalt tărâm. Ea fermecase pe fetele lui Burugan și vom vedea cum le aducea în fiecare noapte în ținuturile ei, le ospăta, le pune să joace cu doisprezece harapi negri ca dosul ceanului, îmbrăcați numai în fir de aur și de nestemate. Pe cap purtau turbane de mătăasă roșie, cu pana de cocor prinsă într-un smarand cât oul și verde ca fundul iazului.

În zori, baba trimitea fetele acasă, nedormite, obosite ca vai de ele și cu condurii tociți și ruți de atâta joc cu acei harapi.

Le vedea el, împăratul, dimineața, cu ochii trași și cu obrazul ofilit și nu știa unde-și mototolesc ele rochiile, unde-și strică încălțăminte, că nu le zărea nimenea ieșind din casă.

Porțile și ferestrele palatului erau păzite cu de nouă ori nouă lacăte și nimeni nu înțelegea taina. Iar împăratul era mult îndurerat că stăpânește o lume întreagă și numai odraslele lui n-ajungea să îi stăpânească.

În vremea aceasta, cei doi copii gemeni ai lui Boldur-Vodă, băiatul Tudorel și fata Niculina, creșteau într-o lună cât alții într-un an și se apropiau de optsprezece ani.

Inima i se umplea de bucurie lui Boldur, văzând cum înfloresc cele două mlădițe, dar i se strângea de jale la